

Verankerd onder Uw machtige vleugels

O, God...

Niets in mij heeft U zo nodig als mijn hart.

Al het andere kan vervulling vinden in deze wereld. Alles kan met Uw geschenken worden opgevuld, behalve mijn hart. Zo kan mijn honger worden weggenomen door het dagelijkse brood. Mijn dorst kan worden gelest door het zuivere water uit een koele bergstroom. Mijn koude lichaam kan worden opgewarmd door een behaaglijk vuur en mijn vermoeidheid kan worden weggenomen door een gezegende rust. Maar niets van die dingen kan mijn hart vervullen of het zuiveren.

De mooiste zonsondergang is een feest voor mijn ogen, maar kan mijn ziel niet reinigen. De rustigste dag kalmeert mijn gespannen lichaam, maar mijn diepe verlangens naar een vereniging met de eeuwigheid kunnen er niet door tot rust worden gebracht. Het schoonste concert, met een hemelse melodie is een verrukking voor mijn oor, maar kan uiteindelijk geen blijvende harmonie in mijn zoekende geest brengen. En zo kan ook een zachte, koele bries op een warme zomerdag mij verkwikken, maar is die niet in staat om mijn geest schoon te maken.

De wereld heeft geen provisie gemaakt voor de zaken van het menselijke hart. Het voorziet voor de ogen en voor het gehoor. Voor het gevoel, voor de smaak en voor het verlangen naar schoonheid. Er is van alles om het intellect mee te stimuleren. Maar het hart? Niets van dat alles kan voorzien in de diepste zaken van het hart.

U, o Heer, U alleen moet zorgen voor mijn hart.

Mijn hart is als een vogel zonder vleugels. Het leeft en verlangt naar een andere wereld, maar het kan er niet naar toe vliegen. Geeft U het daarom die hemelse vleugels. Deze aarde kan het geen vleugels geven. Ik probeer wel te vliegen met wat ik hier op aarde gevonden heb, maar in plaats van op te stijgen naar de hemelse gewesten, vind ik mijzelf terug in de modder van mijn beperkingen.

Weest U daarom de kracht van mijn hart. Een burcht ten tijde van de verleiding, een schild ten tijde van het verdriet en de spijt. Weest U de veilige haven als de storm boven mijn hoofd losbarst en weest U de ster in de nacht die mij de juiste weg toont. Een stem die mij roept als ik eenzaam ronddool. Leid mijn hart in het duister, steun het in zwakte en loods het door het doolhof van deze wereld.

Ik kan mijn eigen hart niet regeren, Heer. Daarom roep ik uit naar U. Veranker het in de schaduw van Uw machtige vleugels.

Naar een artikel van George Matheson